

nepříslušela nad obcemi jeho obvodu přímá moc dohlédací, nýbrž mohl jen činiti úřednímu lékaři okr. úřadu návrhy na provedení zdravotních opatření, o nichž pak úřední lékař rozhodoval sám u výkonu své úřední dozorčí moci. Z této námitky jde, že stížnost vychází z názoru, že předpokladem nevolitelnosti podle ustanovení § 5 č. 2 ob. řádu vol. jest, aby úředníku, o jehož volitelnost jde, příslušela nad obcí přímá moc dohlédací. V tom si však vykládá mylně cit. zákonné ustanovení.

Podle uvedeného předpisu nemohu býti za členy obecního zastupitelstva voleni úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Podvětí »jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací« nevztahuje se — jak se st-l mylně domnívá — na dotčené úředníky, nýbrž na úřady, u nichž úředníci ti jsou ustanoveni. To vyplývá již z celé zákonné úpravy dozoru nad obcemi, jenž není nikde svěřen určitému úředníku, nýbrž vždy jen úřadu jako takovému (viz na př. §§ 96, 97, 100 a 102 čes. ob. zřiz., § 48 ob. fin. nov., § 43 zák. z 29. května 1908 č. 33 z. z. čes. o služebních poměrech úředníka při obcích a j.). Názor ten ostatně nss vyslovil a blíže odůvodnil již také v nál. Boh. A 584/20.

Jest proto nerozhodno, že st-li jako obvodnímu lékaři přímý dozor nad obcemi jeho obvodu nepříslušel. Že by pak dozor ten nepříslušel okr. úřadu, u něhož byl st-l ustanoven, stížnost netvrdí a právem by ani činiti nemohla.

Č. 11.152.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: * Úředník jmenovaný do VIII. hodn. třídy a pensionovaný před účinností zák. č. 103/1926 Sb., má podle § 5 zák. č. 70/1930 Sb. o úpravě odpočivných a zaopatřovacích platů některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich, nárok toliko na to, aby jeho pensijní základna určena byla podle 6. platové stupnice, třebas v aktivní službě pobíral časovým postupem požitků hodn. třídy vyšší.

(Nález ze dne 17. března 1934 č. 14.977/32.)

V ě c: Vilém F. v J. proti ministerstvu financí o odpočivné požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem zem. fin. ředitelství v Brně z 11. května 1921 byl st-l jako finanční tajemník VIII. hodn. tř. s požitky VI. hodn. tř. 2. stupně platového přeložen na trvalý odpočinek a byly mu pensijní požitky vyměřeny na podkladě pensijní základny 10.308 Kč. Výměrem zem. fin. ředitelství v Brně z 11. prosince 1931 bylo mu upraveno výslužné podle zák. z 20. května 1930 č. 70 Sb. vzhledem k pensijní základně 28.200 Kč, určené podle §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. června 1930 č. 96 Sb. ve výši 76% nové pensijní základny 28.200 Kč (služné 6. platové stupnice), takže výslužné jeho činí 21.432 Kč.

V odvolání namítal st-l, že mu odpočivné požitky byly dosud vyměřovány na podkladě požitků VI. hodn. tř. 2. stupně platového, třebaže do VI. hodn. tř. jmenován nebyl, nýbrž měl jen požitky VI. hodn. tř. 2. stupně platového, a že tedy i při úpravě pense podle zák. č. 70/1930 Sb. musí býti srovnáván s novopensistou nynější třídy, která odpovídá dřívější VI. hodn. třídě, ježto pense se vyměřuje podle příjmů a nikoli podle titulu se jmenováním spojeného.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání toto zamítnuto s odůvodněním, že námitka st-lova, podle níž mu pense měla býti upravena podle jeho posledních aktivních požitků VI. hodn. tř. 2. stupně a nikoli podle posledního jmenování v VIII. h. tř., je v přímém rozporu s ustanovením § 5 zák. č. 70/30 Sb. v souvislosti s §em 2 odst. 1 vl. nař. č. 96/30 Sb., kde je stanoveno, že úředníkům jmenovaným do VIII. h. tř. ve skupině A časového postupu — mezi něž st-l nesporně patří — určí se pensijní základna podle 6. platové stupnice, stanovené v § 11 odst. 2 zák. č. 103/1926 Sb., byť i byli měli požitky vyšší hodn. třídy, než do které byli jmenováni.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Na sporu je otázka, zda st-l má podle zák. č. 70/1930 Sb. právní nárok na odpočivné požitky podle oné platové stupnice, která odpovídá požitkům bývalé VI. hodn. třídy, jak tvrdí st-l, či na podkladě st-lova jmenování do býv. VIII. hodn. třídy.

Zákon č. 70/1930 Sb. v § 5 zmocňuje vládu, aby stanovila předpisy pro určení pensijní základny . . . podle služebního poměru zaměstnancova v den skončení činné služby způsobem nepřesahujícím míru stanovenou předpisy pro převod do nových platů podle části sedmé plat. zák. č. 103/1926 Sb. To tedy znamená, že nová pensijní základna nesmí přesahovati míru stanovenou předpisy zákona platového o převodu státních zaměstnanců do nových platů podle části sedmé plat. zák. Podle § 167 plat. zák., jenž právě je v části sedmé zákona platového obsažen, převádějí se úředníci, jmenovaní do VIII. hodn. tř., byť i měli požitky vyšší hodn. třídy, do služného 6. platové stupnice. Může tedy pensijní základna úředníka, jenž v době odchodu na odpočinek byl úředníkem jmenovaným do VIII. hodn. třídy, byť i měl požitky VI. hodn. tř., býti stanovena toliko v 6. platové stupnici. S tím úplně ve shodě je ustanovení § 2 odst. 1 vl. nař. č. 96/1930 Sb., kde se výslovně stanoví, že úředníkům jmenovaným do VIII. hodn. tř. se pensijní základna určí podle 6. platové stupnice. Pro stanovení platové stupnice podle plat. zák., podle níž jest určiti i pensijní základnu podle § 5 zák. č. 70/1930 Sb. u úředníka jmenovaného před účinností zákona platového do VIII. hodn. tř., je tedy rozhodnou jediné okolnost, do které hodn. třídy byl úředník před svým odchodem na odpočinek jmenován. Okolnost, jaké požitky měl, je tedy pro stanovení nové platové stupnice nerozhodná a má význam toliko pro stanovení t. zv. »doby rozhodné pro určení pensijní základny«, podle níž se pak určí pouze platový stupeň této zjištěné platové stupnice, jak je stanoveno v odst. 2 a násl. § 2 vl. nař. č. 96/1930. Má-li tedy st-l za to, že se pro určení nové platové stupnice může do-

volávati předpisů § 2 odst. 2 a násl. vl. nař. č. 96/1930 Sb., nachází se st-l v právním omylu. Stížnost není tedy důvodná a slušelo ji pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 11.153.

Zaměstnanci veřejní: * Účasten propočtení služební doby ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/1928 Sb. je i zaměstnanec, podléhající předpisům o propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. a vl. nař. č. 666/1920 Sb., u něhož bylo správním aktem o propočtení služební doby rozhodnuto teprve za účinnosti zák. č. 80/1928 Sb.

(Nález ze dne 17. března 1934 č. 11.177/33.)

Prejudikatura: Boh. A 9532/31.

Věc: Václav F. v P. proti ministerstvu sociální péče o příplatek k odpočivným požitkům.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Na základě násl. Boh. A 9532/31 provedl žal. úřad rozhodnutím ze 13. dubna 1932 dodatečně propočet st-lovy celkové služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. a vl. nař. č. 666/1920 Sb. a dospěl k úsudku, že propočtení to nemá pro st-le praktického účinku, ježto st-l povýšením do býv. VI. h. tř. dosáhl vyšších požitků.

Vydávajíc pak vzhledem k cit. násl. nové rozhodnutí, zamítlo žal. min. nař. rozhodnutím st-lovu žádost z 26. září 1928 o přiznání příplatku ke st-lovým odpočivným požitkům podle zák. č. 80/1928 Sb. v podstatě z těchto důvodů: Propočtení služební doby st-lovy podle zák. č. 222/1920 Sb. a vl. nař. č. 666/1920 Sb., provedené výnosem z 13. dubna 1932, nemá pro st-le praktického významu, ježto st-l povýšením do bývalé VI. hodn. tř. dosáhl vyšších požitků. Dodatečným propočtením služební doby stal se st-l účastným propočítání podle uvedených předpisů, a ježto zák. č. 80/1928 Sb. poskytuje podle § 1 odst. 1 příplatek k řádným odpočivným požitkům jen těm zaměstnancům, kteří nebyli účastni propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb., resp. podle předpisů na základě jeho vydaných, není st-lova žádost odůvodněna. Okolnost, že propočet služební doby nemá pro st-le praktického významu, je pro »účast na propočtení« nerozhodná; opačný názor by vedl k tomu podivnému důsledku, že by zaměstnanci, u něhož v důsledku příznivějšího postupu povýšením nemělo propočítání služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. praktického významu, příplatek podle zák. č. 80/1928 Sb. příslušel, kdežto jiný zaměstnanec téže postupové skupiny, pro něhož by v důsledku nepříznivějšího postupu povýšením propočítání služební doby podle zák. č. 222/1920 Sb. mělo praktický význam, a který tudíž postupově byl hůře postaven, nežli zaměstnanec první, by nároku na příplatek ten neměl.